

ПЕРСОНАЛІЙ

Вельмишановний Василю Яковичу!

Від імені колективу Хмельницького університету управління та права прийміть найтепліші вітання з нагоди 200-річчя Національної юридичної академії імені Ярослава Мудрого.

Впродовж двох століть Ваш навчальний заклад є флагманом юридичної науки України. Сьогодні це правова школа, що об'єднала навколо себе провідних спеціалістів, авангард юриспруденції, який відіграє визначальну роль у розвитку вищої юридичної освіти та науки в нашій державі.

Ми пам'ятаемо та широко цінуємо також і той вклад, який зробила Академія у становлення та розвиток нашого Університету.

Тому, з нагоди ювілею, бажаємо Вам здоров'я, мудрості та натхнення у здійсненні керівництва академією, а самій Академії та її науково-педагогічним і науковим працівникам, — збереження гарних традицій та безкомпромісності у втіленні принципів правової держави у нашему суспільстві.

**Голова Наглядової ради
Хмельницького університету
управління та права,
народний депутат України**

Віталій Олуйко

27 січня 2005 року декану першого факультету Львівського юридичного інституту МВС України, професору кафедри кримінального права та процесу Хмельницького університету управління та права, доктору юридичних наук, професору **Віктору Климовичу Грищку** виповнилося 55 років.

Шановний Вікторе Климовичу, редакційна колегія Наукового часопису "Наукові записки Університету" з найкращими почуттями вітає Вас з ювілеем і бажає жити довго, щасливо та щиро нести людям добро. Нехай Ваш життєвий досвід, мудрість, працелюбність, наполегливість і надалі слугують розвитку юридичної науки нашої держави. Нехай благополуччя і добробут, надія та віра, міцне здоров'я, мир, злагода, родинне тепло ніколи не залишають Вас!

23 січня 2005 року виповнилось 80 років з дня народження видатного вченого в сфері аграрного права, Заслуженого діяча науки і техніки України, доктора юридичних наук, професора, академіка Академії правових наук України **Василя Зіновійовича Янчука**. У такий славний ювілей хочеться висловити слова вдячності, шановний Василю Зіновійовичу, за той неоцінений науковий внесок, який Ви здійснили у наш вищий навчальний заклад в момент його створення та становлення, а також принагідно побажати Вам міцного здоров'я, довголіття, гарної вдачі, гідних учнів, а також і на подальше залишатись таким оптимістом, яким Ви є на сьогодні.

З повагою,
Редакційна колегія

IN MEMORIA

ПАМ'ЯТІ ВЕЛИКОГО ЦІВІЛІСТА

8 квітня 2005 року на 85 році життя перестало битись полум'яне серце видатного цивіліста сучасності, легенди правової науки, доктора юридичних наук, професора Олімпіада Соломоновича Іоффе.

Народився Олімпіад Соломонович 21 січня 1920 року в Україні на Дніпропетровщині в м. Синельникове. Здобувши середню освіту, він відбуває на навчання до Ленінграду. Закінчивши юридичний факультет Ленінградського університету О.С. Іоффе поступає в аспірантуру цього ж навчального закладу, яку завершує в 1947 році блискучим захистом кандидатської дисертації на тему “Правовідношення за радянським цивільним правом”, опубліковану у вигляді монографії 1949 році. Дана робота здійснила суттєвий вплив на розвиток цивілістичної думки та загальної теорії права взагалі. Після захисту Олімпіад Соломонович залишається працювати на юридичному факультеті, який, в той складний та неоднозначний час, на думку багатьох “...дивним та незрозумілим чином поєднував у собі і кар”єристів, тупих, заздрісних служак, назавжди позбавлених думок та натхнення... і залишки старої професури, хоча її придавленої страхом, проте водночас такої, що несла наслідки справжньої культури слова та думки... і, нарешті, надзвичайно талановитої молоді, що виросла в сталінський час, але повністю позбавленої вузькості поглядів та рабської покірності”. Саме до такої “золотої наукової молоді” відносився молодий кандидат наук Олімпіад Соломонович Іоффе. Твердженням цього є той факт, що вже в 1954 році він блискуче захищає докторську дисертацію на тему “Відповідальність за радянським цивільним правом”, яка також публікується у вигляді монографії в 1955 році. Після цього практично кожного року з-під пера автора виходить нова монографія, підручник чи навчальний посібник, кожен із яких може по праву бути віднесенний до *Libri legendi*. Не одне покоління юристів вилекані на безсмертних працях видатного цивіліста, найбільш яскравими серед яких, окрім названих, є: тритомний курс по цивільному та сімейному праву (1958, 1961, 1965), підручник “Радянське цивільне право” (1967, 1971), “Зобов’язальне право” (1975), двотомне видання “Розвиток цивілістичної думки в СРСР” (1975, 1978), “Основи римського цивільного права” (1974), “Питання теорії права” (1961 у співавторстві із М.Д. Шаргородським). За весь час роботи він встиг видати понад 200 робіт, в тому числі понад 60 підручників та монографій,

близько 20 із яких були перекладені на іноземні мови: англійську, німецьку, французьку, китайську, польську, румунську, угорську та ін. Такий вагомий вклад в цивілістику та загальну теорію права вже за життя дав можливість називати О.С. Іоффе “класиком юридичної науки”, він завжди був *primus inter paris*.

Однак, окрім наукового дару, Олімпіад Соломонович був наділеним надзвичайними організаторськими здібностями, що і дало йому можливість в період з 1965 по 1979 роки очолювати кафедру цивільного права Ленінградського університету. Видатний науковець, талановитий оратор, блискучий інтелектуал, прекрасний лектор та мудрий наставник. Серед його учнів було немало видатних юристів сучасності, а окрім із них в подальшому стали відомими політичними діячами, зокрема, колишній мер Санкт-Петербурга Анатолій Собчак, Президент Російської Федерації Володимир Путін та інші. Ale такі якості людини свідчать і про її незламний дух, непіддатливість брехні, нетерпимість до ницьості та підлости. I саме через свої різкі випади щодо хибності ідеології тодішньої влади, О.С. Іоффе був позбавлений завідування кафедрою, його відсторонили від читання лекцій, припинили друкувати, забороняли посилення на його праці, які були вилучені із бібліотек. У нього залишився один вихід - виїхати. I вже в липні 1981 році він емігрував до США, де прийняв пропозицію працювати в Гарвардському університеті (Harvard Law School). Пізніше його запросили обійтися посаду пожиттєвого професора Коннектикутського університету (University of Connecticut Law School), де він практично до 1998 року здійснював свою педагогічну діяльність, продовжуючи при цьому активно публікуватись. За період перебування в США він опублікував 11 монографічних досліджень та декілька десятків статей з проблем радянського права, порівняльного права, римського права та прав людини.

А сьогодні його вже немає. Немає людини, яку більшість із нас хоча і ніколи не знали особисто, однак думками, поглядами та ідеями якої захоплювались. Він був видатним Вчителем, який ніс Добро та Справедливість до людей, який послідовно виступав за оновлення юридичних наук, відмову від догм та утопій, концентрації на тому, чого потребує життя. Біль щемить у серці від усвідомлення того, що завершилась ще одна епоха в цивільному праві — епоха Олімпіада Соломоновича Іоффе.

Редакційна колегія